

Διδαχή και έμπειρία

διὰ χάρτου και μέλανος (Β' Ιωάννου 12)

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

10 ΜΑΡΤΙΟΥ 2024

Τὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο εἶναι πολὺ ἀνατρεπτικὸ, τόσο γιὰ τὴν ἐποχὴ πού ἀκούστηκε ὅσο και γιὰ τὴν ἰδική μας. Μέχρι τὸν Χριστό, οἱ Ἑβραῖοι ἤξεραν ὅτι κάποτε, στὰ ἔσχατα τοῦ κόσμου, ὁ Θεὸς θὰ ρθεῖ νὰ ἀποκαταστήσει τὸν «ἀδικημένο», κατὰ τὴν γνώμη τους, Ἰσραὴλ και οἱ Ἕλληνες βεβαίωναν ὅτι «πάντως ὕστερον ἔρχεται δίκη». Ἡ Ἁγία Γραφή βεβαίωνε ὅτι ἐκείνη τὴν ἡμέρα ὁ Θεὸς θὰ πάρει τὴν ἐκδίκησή του και γι' αὐτό, ἡ ἡμέρα ἐκείνη, ἀναφέρεται ὡς «ἡμέρα Κυρίου» ἢ ὁποῖα θὰ εἶναι «ἡμέρα σκότους και ὄχι ἡμέρα φωτός». Ἔτσι, ὁλόκληρος ὁ ἀρχαῖος κόσμος εἶχε στραμμένα τὰ φοβισμένα μάτια του στὸν οὐρανό, ἀπ' ὅπου περίμεναν τὸν τρομερὸ Θεὸ νὰ ἐξαπολύσει τὴν δίκαιη ὄργη του στὰ «ἀπείθαρχα παιδιά» του.

Βέβαια, ἓνας τέτοιος Θεὸς δὲν ἔχει καμία σχέση με τὸν Θεὸ-Πατέρα πού μᾶς φανέρωσε ὁ Χριστός. Ἡ σημερινὴ Εὐαγγελικὴ περικοπὴ μιλάει βέβαια γιὰ ἓνα δικαστήριό στὸ ὁποῖο θὰ δικαστοῦν οἱ ἄνθρωποι και θὰ ξεχωρίσουν τὰ πρόβατα ἀπὸ τὰ ἐρίφια και τὰ μὲν πρόβατα θὰ ἀνταμειφθοῦν ἀπὸ τὸν Θεὸ με αἰώνιο παράδεισο ἐνῶ τὰ ἐρίφια θὰ τιμωρηθοῦν με αἰώνια κόλαση. Μιὰ καλύτερη, ὅμως, ἀνάγνωση ἀποκαλύπτει ὅτι, τελικά, τὸ δικαστήριό αὐτὸ θὰ εἶναι ὁ

ἔλεγχος τῆς συνειδήσεως τοῦ κάθε ἀνθρώπου. Δηλαδή, ὁ Θεὸς στὸ τέλος τοῦ κόσμου, ἀπλῶς θὰ φανερωθεῖ και ἐκείνη θὰ εἶναι ἡ Δεύτερη Παρουσία Του. Πρῶτα θὰ ἐμφανιστεῖ σὲ ὅλο τὸν κόσμο τὸ σύμβολο τοῦ Σταυροῦ και ἔπειτα ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, τὸν ὁποῖο θὰ δοῦμε «κατὰ πρόσωπο». Ἐπειδὴ ὁ Θεὸς εἶναι Ἀλήθεια, θὰ μᾶς φανερώσει ἀμέσως τὴν ἀλήθεια τῆς ζωῆς μας, ὅσων γεγονότων, εὐχάριστων ἢ δυσάρεστων ζήσαμε. Τότε θὰ κατάλάβουμε τὸν καλὸ ἢ τὸν κακὸ ἀντίκτυπο πού εἶχαν οἱ πράξεις μας. Τότε θὰ δεῖ ὁ καθένας τὴν ζωὴ του νὰ περνᾷ μπροστὰ ἀπὸ τὰ μάτια του, σὰν κινηματογραφικὴ ταινία, με ὅλες τὶς λεπτομέρειες τοῦ βίου του. Ὅλοι ἀνεξαιρέτως θὰ δοῦμε τὸν Χριστὸ νὰ λάμπει σὰν τὸν ἥλιο. Καὶ θὰ τὸν ἀκούσουμε νὰ μᾶς λέει: «ὅ,τι κάνατε στοὺς συναθρώπους σας, σὲ μένα τὸ κάνατε». Αὐτὸ εἶναι τὸ ἀνατρεπτικὸ στοιχεῖο τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου. Θὰ κριθοῦμε με κριτήριο τὴν συμπεριφορὰ πού ἐπιδείξαμε στοὺς συναθρώπους μας. Ἡ φανερωμένη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν καθένα μας θὰ μᾶς ἐλέγξει, θὰ μᾶς κάνει νὰ ντραποῦμε. Ἡ συνείδηση τοῦ καθενός μας θὰ καεῖ ἀπὸ ἐνοχές. Ὁ καθένας μας ἀπὸ μόνος του θὰ κρίνει τὸν ἑαυτό του, ἀν εἶναι ἄξιος ἢ ὄχι τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ και τῆς καλωσύνης του.

Δίπλα-δίπλα θα είμαστε, ό ίδιος Θεός θα είναι μπροστά μας, τίς ίδιες φωτινές ακτίνες θα στέλνει σε όλους μας, τήν ίδια αγάπη θα δείχνει σε όλους μας, όμως, ό καθένας μας θα τά έκλαμβάνει διαφορετικά, ανάλογα με τó πόσο καλλιέργησε τήν καρδιά του σ'αυτήν έδω τήν ζωή. Πόσο έμαθε νά αγαπά νά κατανοεί και νά συγχωρεϊ σ'αυτήν έδω τήν ζωή. Ό Χριστός θα μάς θέλει όλους άνεξαιρέτως, όμως, εκείνοι που δέν θα άντέχουν τήν αγάπη του, θα κλείσουν τά μάτια τους, έπειδή θα ντρέπονται νά τόν βλέπουν. Θα κλείσουν τήν καρδιά τους, έπειδή θα χτυπάει παράταιρα με τούς χτύπους τής καρδιάς του Χριστού. Οί τύψεις, οί ένοχές και ό έλεγχος τής συνειδήσεώς τους θα τούς κάνει νά τρίζουν από έσωτερικό πόνο τά δόντια τους.

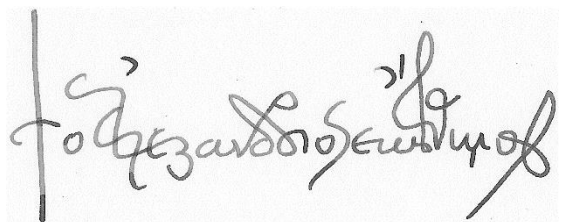
Γ'αυτό είπα ότι με τήν σημερινή παραβολή, ό Χριστός άνέτρεψε όσα γνώριζε μέχρι τότε ό κόσμος. Μέχρι τόν Χριστό, κέντρο του κόσμου ήταν τó θεϊό, οί θεοί. Ό Χριστός, κατέστησε κέντρο τής Έκκλησίας όχι τόν Θεό αλλά τόν άνθρωπο, τόν κάθε συνάνθρωπό μας.

Θα διερωτηθεϊ ένδεχομένως κάποιος: «γιατί όμως ό Χριστός παρουσιάζει εκείνη τήν ήμέρα ως δικαστήριο»; Έπειδή, αυτό καταλάβαιναν οί Έβραϊοί άκροατές του. Έπειδή έτσι, δυστυχώς, καταλαβαίνουν τήν ήμέρα εκείνη και πολλοί Χριστιανοί. Αντι νά αναλάβουμε τήν ευθύνη μας, άντι νά φοβηθοϋμε τόν άντίκτυπο τών κακών πράξεών μας, άντι νά καλλιεργήσουμε τήν αγάπη και τήν καλωσύνη μέσα μας, παριστάνουμε τά θύματα, ότι τάχα ό Θεός θα μάς κρίνει σύμφωνα με τó αυθαίρετο θέλημά Του. Γι'

αυτό σ'ας έπιμένω: στο χέρι μας είναι, από έμας έξαρτάται ό παράδεισος και ή κόλαση που μάς περιμένει τόν καθένα μας, δέν έξαρτάται από τόν Θεό. Τελικά, οί κολασμένοι δέν θα φεύγουν από τήν προσωπική τους κόλαση, όχι έπειδή οί πόρτες θα είναι κλειστές, αλλά έπειδή θα τούς τραβάει ό μαγνήτης τών άμαρτιών τους. Ένω ό Νόμος τής παγκοσμίου έλξεως είναι πλέον ή αγάπη. Αυτός είναι ό παράδεισος. Οί ταυτισμένοι με τήν αγάπη του Θεού θα ζοϋν σε παραδείσεια κατάσταση, ένω οί άμέτοχοι τής αγάπης του Θεού θα ζοϋν τήν προσωπική τους κόλαση, άφοϋ αυτήν έφτιαξαν όσο ζοϋσαν σ'αυτόν έδω τόν κόσμο.

Άγαπητοί μου,

Η εποχή μας σκλήρυνε πολύ. Οί άνθρωποι άγριέψαμε, τó βλέπουμε κάθε μέρα. Όλοι μας άγριέψαμε. Η αξία του σημερινού άνθρώπου έπεσε πολύ χαμηλά, χαμηλότερα κι από τών ζώων. Ό σύγχρονος πολιτισμός έξευτελίζει τó σωμα του άνθρώπου και άδιαφορεϊ για τήν ψυχή του. Τó Ευαγγέλιο σήμερα μάς ζητάει νά αναστήσουμε τήν ποδοπατημένη αξία του άνθρώπου. Τó βέβαιο είναι ότι ό Χριστός θα ρθει κάποτε και θα τήν αναζητήσει. Τότε, στο τέλος του κόσμου και του χρόνου. Για νά μάς άποκαταστήσει στο άρχέγονο κάλλος μας και στήν άρχέγονη δόξα μας.

✠Ο Αλεξανδρουπόλεως Άνθιμος